

EPODI

έναντίου τῆ παροιμία, "οὔπω μελαμπύγω τετύχηκας". Hesych.
μή τευ μελαμπύγου τύχοις· μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις.
Zenob. Athous 2. 85 μελαμπύγω συνέτυχες· παρὰ Ἀρχιλόχῳ
κεῖται. Zenob. vulg. 5. 10 cum adn., Diogen. 6. 38, Greg.
Cypr. (cod. Leid.) 2. 73, Apostol. 11. 19 (Paroem. Gr.
i. 119, 275, ii. 79, 520); Suda iii. 390. 1 Adler; Phot. s.v.
μελαμπύγου τύχης.

179 *Et. Gen. / Magn. / Sym.* ·s.v. αἰηνές
προύθηκε παισι δεῖπνον αἰηνές φέρων.

180 Schol. Ar. *Ach.* 278
πυρὸς δ' ἐν αὐτῶι φειφάλυξ.

181 P. Oxy. 2316, ed. Lobel

]·ω[

]ηρκ[

]·τάτην[

μ]έγ' ἠεῖδει κακ[όν

5

φ]ρέ[ν]ας

]·δ' ἀμήχανον τ.[

]ακον'

]·αγων μεμνημένος[

]·ηγ κλύσας

10

κέ]λευθον ὠκέως δι' αἰθέρος[

λαυφηρὰ κυ]κλώσας πτερά

]γ ἦσ··· σὸς δὲ θυμὸς ἔλπεται

11 Atticus fr. 2 Baudry ap. Euseb. *praep. ev.* 15. 4. 4; Plut.
de garrulitate 10 p. 507a; *amat.* 3 p. 750b.